Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

8. lipnja 2017.*

„Žalba – Oplemenjivačka prava na biljnu sortu Zajednice – Zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice – Sorta jabuke ‚Gala Schnitzer' – Tehničko ispitivanje – Smjernice koje donosi Upravno vijeće Ureda Zajednice za biljnu raznolikost (CPVO) – Uredba (EZ) br. 1239/95 – Članak 23. stavak 1. – Ovlasti predsjednika CPVO-a – Unošenje razlikovnog svojstva nakon tehničkog ispitivanja – Postojanost svojstva u dvama uzgojnim ciklusima"

U predmetu C-625/15 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 23. studenoga 2015.,

Schniga GmbH, sa sjedištem u Bolzanu (Italija), koju zastupaju R. Kunze i G. Würtenberger, *Rechtsanwälte*,

tužitelj,

a druge stranke postupka su:

Ured Zajednice za biljnu raznolikost (CPVO), koji zastupaju M. Ekvad i F. Mattina, u svojstvu agenata,

tuženik u prvom stupnju,

Brookfield New Zealand Ltd, sa sjedištem u Havelbocku North (Novi Zeland),

Elaris SNC, sa sjedištem u Angersu (Francuska),

koje zastupa M. Eller, *avvocato*,

intervenijenti u prvom stupnju,

SUD (peto vijeće),

u sastavu: J. L. da Cruz Vilaça, predsjednik vijeća, M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits (izvjestitelj) i F. Biltgen, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: L. Hewlett, glavna administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 24. studenoga 2016.,

* Jezik postupka: engleski

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 18. siječnja 2017.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Svojom žalbom društvo Schniga GmbH zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 10. rujna 2015., Schniga/CPVO – Brookfield New Zealand i Elaris (Gala Schnitzer) (T-91/14 i T-92/14, neobjavljena, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2015:624), kojom je taj sud odbio njegove tužbe za poništenje dviju odluka žalbenog vijeća Ureda Zajednice za biljnu raznolikost (CPVO) od 20. rujna 2013. koje se odnose na dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za sortu jabuke Gala Schnitzer (predmeti A 003/2007 i A 004/2007, u daljnjem tekstu: sporne odluke).

Pravni okvir

Pravo Unije

2 U skladu s člankom 6. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2100/94 od 27. srpnja 1994. o oplemenjivačkim pravima na biljnu sortu Zajednice (SL 1994., L 227, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 24., str. 3., u daljnjem tekstu: Osnovna uredba), oplemenjivačka prava na biljnu sortu Zajednice mogu se dodijeliti za sorte koje su različite, ujednačene, postojane i nove.

3 U skladu s člankom 7. stavkom 1. te uredbe, sorta se smatra različitom ako se jasno razlikuje izražajnošću svojih svojstava, koja su posljedica posebnoga genotipa ili kombinacije genotipova, od bilo koje druge sorte čije je postojanje opće poznato na dan podnošenja zahtjeva.

4 Kad je riječ o kriterijima ujednačenosti, postojanosti i novosti, oni su određeni u člancima 8., 9. odnosno 10. navedene uredbe.

5 U članku 50. stavku 1. točki (f) te iste uredbe navodi se da zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice mora sadržavati tehnički opis sorte.

6 Pitanje jesu li kriteriji različitosti, ujednačenosti i postojanosti (u daljnjem tekstu: kriteriji RUP) ispunjeni u određenom slučaju ispituje se u okviru tehničkog ispitivanja koje se vodi u skladu s člancima 55. i 56. Osnovne uredbe.

7 U skladu s člankom 55. stavkom 1. te uredbe:

„Ako [CPVO] nije otkrio nikakvu prepreku dodjeljivanja oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice na temelju ispitivanja na temelju članaka 53. i 54., on osigurava da tehničko ispitivanje u odnosu na ispunjavanje [kriterija RUP] provede nadležni ured ili uredi u najmanje jednoj državi članici kojima je od strane Upravnog vijeća [CPVO-a] povjerena odgovornost za tehničko ispitivanje sorti predmetnih vrsta [u daljnjem tekstu: Ured za ispitivanje ili uredi].”

8 U skladu s člankom 56. stavkom 2. te uredbe, vođenje bilo kojeg tehničkog ispitivanja mora biti u skladu sa smjernicama za ispitivanje koje donosi Upravno vijeće CPVO-a (u daljnjem tekstu: Upravno vijeće) i bilo kojim uputama koje daje CPVO. Tim se smjernicama, među ostalim, opisuje biljni materijal koji je potreban za tehničko ispitivanje, pojedinosti ispitivanja, metode koje treba primijeniti, opažanja koja treba navesti, grupiranje sorti koje se ispituju kao i tablica svojstava koja treba ispitati.

U okviru tehničkog ispitivanja biljke dotične sorte uzgajaju se uz referentne sorte koje CPVO i određeni centar za ispitivanje smatraju najbližima sorti kandidatu, prema tome kako je opisana u tehničkom opisu koji je dio zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice.

9 U članku 59. stavku 3. točki (a) iste uredbe određuje se:

„Prigovori [na dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice] se mogu temeljiti samo na tvrdnji da:

(a) uvjeti utvrđeni u člancima 7. do 11. nisu ispunjeni."

10 U skladu s člankom 72. Osnovne uredbe:

„Žalbeno vijeće odlučuje o žalbi na temelju ispitivanja provedenog sukladno članku 71. Žalbeno vijeće može izvršavati sve ovlasti u nadležnosti [CPVO-a], ili može proslijediti slučaj nadležnom tijelu [CPVO-a] na daljnje postupanje. Potonjeg, ako su činjenice nepromijenjene, obvezuje pravno shvaćanje Žalbenog vijeća."

11 U skladu s člankom 19. stavkom 2. točkom (c) Uredbe Komisije (EZ) br. 1239/95 od 31. svibnja 1995. o utvrđivanju provedbenih pravila za primjenu Uredbe br. 2100/94 vezano uz postupke pred Uredom Zajednice za zaštitu biljnih sorti (SL 1995., L 121, str. 37., u daljnjem tekstu: Uredba o primjeni), zahtjev za dodjelu oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice, među drugim informacijama, sadržava izričaj svojstva sorte po kojima se ona konkretno, prema mišljenju podnositelja zahtjeva, jasno razlikuje od drugih sorti, pri čemu je te druge sorte potrebno navesti kao referentne sorte za ispitivanje.

12 U članku 22. te uredbe, naslovljenom „Odluka o smjernicama o ispitivanju", navodi se:

„1. Na prijedlog predsjednika [CPVO-a], Upravno vijeće donosi odluku o smjernicama o ispitivanju. Datum odluke i sorte na koje se smjernice odnose objavljuju se u Službenom listu kako je navedeno u članku 87. ove uredbe.

2. Sve dok Upravno vijeće ne donese odluku o smjernicama o ispitivanju, predsjednik [CPVO-a] može o tome donijeti privremenu odluku. Privremena odluka prestaje važiti s danom odluke Upravnog vijeća. Kad se privremena odluka predsjednika [CPVO-a] razlikuje od odluke Upravnog vijeća, to nema utjecaja na tehničko ispitivanje započeto prije odluke Upravnog vijeća. Upravno vijeće može drukčije odlučiti, ako tako nalažu okolnosti." [neslužbeni prijevod]

13 U skladu s člankom 23. navedene uredbe, naslovljenim „Ovlasti povjerene predsjedniku [CPVO-a]":

„1. Kad Upravno vijeće donosi odluku o smjernicama o ispitivanju, ona će sadržavati i ovlaštenje prema kojem predsjednik [CPVO-a] može unijeti i dodatna svojstva sorte i njezine izričaje.

2. Kad se predsjednik Ureda koristi ovlastima iz stavka 1., članak 22. stavak 2. ove Uredbe primjenjuje se *mutatis mutandis*." [neslužbeni prijevod]

14 Protokol TP/14/1 CPVO-a od 27. ožujka 2003., koji se odnosi na ispitivanje različitosti, ujednačenosti i postojanosti (Jabuka) (u daljnjem tekstu: Protokol CPVO TP/14/1), utvrđuje smjernice tehničkog ispitivanja sorti jabuka vrste Malus Mill. Prije njegova donošenja nisu postojale takve smjernice ni opće upute za te sorte u smislu Osnovne uredbe. U skladu s ustaljenom praksom u području tehničkih ispitivanja, CPVO je ocjenjivao kriterije RUP za predmetne sorte na temelju općih smjernica i tehnika koje je utvrdila Međunarodna unija za zaštitu novih biljnih sorti (UPOV), međuvladina organizacija osnovana Međunarodnom konvencijom za zaštitu novih biljnih sorti, usvojenom u Parizu (Francuska) 2. prosinca 1961. (u daljnjem tekstu: Konvencija UPOV).

15 U skladu s točkom III.3 Protokola CPVO TP/14/1, „u ispitivanjima RUP i pripremi opisa upotrebljavaju se svojstva navedena u Prilogu I.”.

16 U skladu s točkom III.5 Protokola CPVO TP/14/1, „najkraće trajanje ispitivanja (nezavisni ciklusi rasta) obično odgovara najmanje dvjema zadovoljavajućim berbama plodova”. U točki IV. tog protokola dodano je da „[s]orte kandidati mogu ispuniti kriterije RUP nakon dvaju ciklusa dozrijevanja, ali da će u određenim slučajevima biti potrebna tri ciklusa”.

17 Kao što je to određeno u točki III.6 Protokola CPVO TP/14/1:

„[…] podnositelj zahtjeva u tehničkom upitniku ili tijekom ispitivanja može istaknuti da sorta kandidat ima određeno svojstvo koje može poslužiti za određivanje različitosti. Na temelju zahtjeva u tom smislu i ako se dostave pouzdani tehnički podaci u njegovu potporu, može se provesti testiranje, pod uvjetom da se može izraditi tehnički prihvatljiv postupak ispitivanja. Osim toga, provode se posebna testiranja, uz suglasnost predsjednika CPVO-a, kad je malo vjerojatno da se različitost može dokazati isključivo s pomoću svojstava nabrojenih u Protokolu.”

Međunarodno pravo

18 UPOV, kojem se Europska zajednica pridružila kao član 29. srpnja 2005., odobrio je određen broj smjernica, koje se nalaze u protokolima, a koje su relevantne za ovaj spor.

19 Najprije, riječ je o smjernicama TG/14/8 za provođenje ispitivanja različitosti, ujednačenosti i postojanosti od 20. listopada 1995. koje je UPOV odredio za sorte jabuka vrste Malus Mill (u daljnjem tekstu: Protokol UPOV TG/14/8).

20 Zatim, riječ je o dokumentu UPOV TG/1/3, naslovljenom „Opći uvod u ispitivanje različitosti, ujednačenosti i postojanosti te izrada usklađenih opisa biljnih vrsta”, koje je UPOV sastavio 19. travnja 2002. (u daljnjem tekstu: Protokol UPOV TG/1/3), a koji je osnovno pravilo svih smjernica UPOV-a koje se odnose na ispitivanje kriterija RUP (u daljnjem tekstu: ispitivanje RUP).

21 U skladu s točkom 1.3 Protokola UPOV TG/1/3, „[j]edine obveze država članica [UPOV-a] su one navedene u tekstu Konvencije UPOV-a, a ovaj se dokument ne smije tumačiti na način da nije u skladu s relevantnim aktom predmetne države članice [UPOV-a]”. Svrha tog protokola jest „uspostaviti načela koja se primjenjuju u ispitivanju RUP” te se u njemu navodi da je „ujednačena provedba ispitivanja biljnih sorti moguća u svim državama članicama [UPOV-a]”.

22 U skladu s točkom 4.2.3 Protokola UPOV TG/1/3, „[p]ojedina svojstva sadržana u smjernicama o ispitivanju nisu nužno iscrpna, a ako se smatra korisnim i ako su ispunjeni prethodno navedeni uvjeti, mogu se uvrstiti dodatna svojstva”.

23 U skladu s točkom 5.3.3.1.1. Protokola UPOV TG/1/3:

„Jedan od načina da se osigura da je različitost u svojstvu promatranom u ispitivanju kulture dovoljno reproduktivna sastoji se u ispitivanju svojstva u najmanje dvjema neovisnim situacijama. To je moguće za jednogodišnje ili višegodišnje sorte na temelju opažanja na nasadima tijekom dviju različitih sezona ili u slučaju drugih višegodišnjih sorti na temelju opažanja tijekom dviju različitih sezona na osnovi samo jednog nasada. Naznake o mogućnosti primjene drugih rješenja, primjerice izvođenjem ispitivanja u dvama različitim okruženjima tijekom iste godine, navedene su u dokumentu TGP/9 , Ispitivanje različitosti’.”

24 U skladu s točkom 6.2 Protokola UPOV TG/1/3:

„[…] Relevantna svojstva određene sorte uključuju najmanje sva ona svojstva koja su upotrijebljena kao osnova za ispitivanje RUP ili koja su uključena u opis sorte sastavljen na datum odobrenja oplemenjivačkog prava za tu sortu. Stoga se bilo koje očito svojstvo može smatrati relevantnim, neovisno o tome je li ono navedeno u smjernicama o ispitivanju.”

25 U točki 7.2 Protokola UPOV TG/1/3 dodano je:

„Relevantna ili bitna svojstva određene sorte uključuju najmanje sva ona svojstva koja su upotrijebljena kao osnova za ispitivanje RUP ili koja su uključena u opis sorte sastavljen na datum odobrenja oplemenjivačkog prava na spomenutu sortu. Stoga se mogu uzeti u obzir sva očita svojstva, neovisno o tome jesu li navedena u smjernicama za ispitivanje.”

26 Naposljetku, nove smjernice za provođenje ispitivanja različitosti, ujednačenosti i postojanosti za voćne sorte jabuka UPOV je usvojio u dokumentu UPOV TG/14/9 od 6. travnja 2005. (u daljnjem tekstu: Protokol UPOV TG/14/9). Tablica svojstava iz Protokola UPOV TG/14/9 uključuje svojstvo br. 40, pod nazivom „Plod: širina okomitih linija”, koje nije navedeno u tablici svojstava priloženoj Protokolu UPOV TG/14/8.

Okolnosti spora

27 Okolnosti spora Opći sud sažeo je u točkama 22. do 43. pobijane presude na sljedeći način:

„22 Konsortium Südtiroler Baumschuler, [Schnigin] pravni prednik, podnio je 18. siječnja 1999. CPVO-u zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice na temelju [Osnovne uredbe] […] Taj je zahtjev upisan pod brojem 1999/0033. Biljna sorta za koju je tako zatraženo dodjeljivanje oplemenjivačkog prava je sorta jabuke vrste *Malus Mill* nazvana *Gala Schnitzer* (u daljnjem tekstu: sorta kandidat).

23 [U] veljači 1999. CPVO je naložio centru za ispitivanje Bundessortenamt (njemački Savezni ured za biljne sorte; u daljnjem tekstu: BSA) sa sjedištem u Wurzenu (Njemačka) da provede tehničko ispitivanje sorte kandidata u skladu s člankom 55. stavkom 1. [Osnovne uredbe]. Za potrebe tog ispitivanja, za usporedbu je odabrana sorta Baigent (u daljnjem tekstu: referentna sorta) jer se smatrala najsličnijom sorti kandidatu.

24 [Tijekom] 2001. pokazalo se da je biljni materijal koji je Schniga dostavila za potrebe tehničkog ispitivanja bio zaražen virusom. Stoga je tehničko ispitivanje obustavljeno, a zatim je nastavljeno u proljeće 2002., nakon što je Schniga uz dopuštenje CPVO-a dostavila novi, zdrav materijal sorte kandidata. Ispitivanje je provedeno tijekom 2003. i 2004. […].

25 U dopisu od 18. siječnja 2005. BSA je CPVO-u naveo sljedeće:

‚Dana 13. siječnja 2005. poslali smo vam preliminarno izvješće o ispitivanju RUP za sortu [kandidata] u ime [CPVO-a]. Smatramo da je sorta kandidat različita od [referentne] sorte na temelju svojstva koje trenutačno nije obuhvaćeno [Protokolom] CPVO TP/14/1: ‚cvijet: obojenost baze prašničkih niti (nakon otvaranja prašnica)’ […]

[…] Podneseni su dokazi u potporu dostatnoj ujednačenosti i reproduktivnosti tog svojstva te činjenici da je zbog dostatnih razlika među sortama koje se njime uvode te sorte moguće razlikovati […]

U tom kontekstu, prilikom revizije [Protokola UPOV TG/14/9] bilo je predloženo uključenje predmetnog svojstva, ali je taj prijedlog odbijen kako bi se broj svojstava smanjio na razuman broj.

Naša je namjera podržana te nam je bilo preporučeno da zajedno s preliminarnim izvješćem pošaljemo zahtjev za odobrenje upotrebe tog svojstva kao novog svojstva, u skladu s [Protokolom] CPVO TP/14/1, točkom [III. 3]'.

26 Dana 7. veljače 2005. CPVO je Schnigi proslijedio dodatno preliminarno izvješće uz napomenu da ‚nema posebnih komentara'.

27 Dana 19. prosinca 2005. BSA je Schnigi i CPVO-u poslao svoje konačno izvješće o tehničkom ispitivanju (u daljnjem tekstu: konačno izvješće o ispitivanju) u kojem je zaključio da je sorta kandidat ujednačena, postojana i različita od referentne sorte, na temelju svojstva ‚Plod: širina okomitih linija'.

28 U konačnom izvješću o ispitivanju, u točki 9., pod rubrikom ‚Datum i/ili broj dokumenta smjernica za nacionalno ispitivanje', navodi se naznaka ‚2003-03-27 CPVO TP/14/1'.

29 Iz točaka 16. i 17. konačnog izvješća o ispitivanju može se zaključiti, u vezi s usporedbom sorte kandidata s referentnom sortom, da prva sorta ima široke okomite linije (napomena 7.), a druga uske ili srednje široke linije (napomena 4.), a ta se ocjena temelji na procjeni dodatnog svojstva ‚Plod: širina okomitih linija', koje odgovara svojstvu br. 40 iz Protokola UPOV TG/14/9 od 6. travnja 2005. (u daljnjem tekstu: sporno dodatno svojstvo). U tom pogledu CPVO je napomenuo da to sporno dodatno svojstvo nije navedeno ni u Protokolu [CPVO TP/14/1] ni u Protokolu [UPOV TG/14/8] […]

30 Dopisom od 24. siječnja 2006. CPVO je obavijestio BSA da su u konačnom izvješću o ispitivanju navedene pogrešne smjernice i da kao osnovu za navedeno izvješće o ispitivanju nije trebalo odabrati Protokol CPVO TP/14/1 (donesen [u] ožujku 2003.), nego Protokol UPOV TG/14/8 (donesen [tijekom] 1995.) jer je potonji bio na snazi na datum donošenja odluke o ispitivanju sorte kandidata [u] siječnju 1999.

31 Dana 9. veljače 2006. BSA je proslijedio CPVO-u izmijenjenu verziju konačnog izvješća o ispitivanju. Točka 17. te verzije glasi:

‚[S]orta je ispitana u skladu s [Protokolom UPOV] TG/14/8] iz 1995. Opis vrste izrađen je na temelju tablice svojstava iz [Protokola] CPVO TP/14/1 od 27. ožujka 2003., koji je stupio na snagu tijekom razdoblja ispitivanja, što omogućuje sorti [kandidatu] da bude dio referentne zbirke sorti s kasnijim prioritetom. Sorta je različita, postojana i ujednačena u smislu obaju [protokola].'

32 Dana 5. svibnja 2006. intervenijenti, društva Brookfield New Zealand Ltd i Elaris SNC, nositelj licencije koja odgovara oplemenjivačkom pravu referentne sorte odnosno nositelj tog prava, dostavili su CPVO-u, u skladu s člankom 59. [Osnovne uredbe], prigovore protiv dodjeljivanja oplemenjivačkog prava na sortu kandidata. Ti su se prigovori temeljili na ranijem oplemenjivačkom pravu na referentnu sortu.

33 Razlozi navedeni u prilog prigovorima bili su, s jedne strane, oni iz članka 61. stavka 1. točke (b) [Osnovne] uredbe – jer je, zbog toga što Schniga nije poštovala uvjete za podnošenje materijala namijenjenog za tehničko ispitivanje, kako ih je odredio CPVO, potonji morao odbiti zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava – i, s druge strane, onaj iz članka 7. navedene uredbe jer se sorta kandidat ne razlikuje od referentne sorte.

34 Odlukom od 14. prosinca 2006. i nakon ispravka od 5. veljače 2007. predsjednik CPVO-a odobrio je uporabu spornog dodatnog svojstva za razlikovanje sorte kandidata od referentne sorte. Suprotno tomu, u navedenoj odluci nije navedeno dodatno svojstvo ‚boja antocijan baze prašničke niti' koje se nalazilo i u konačnom izvješću o ispitivanju. Predmetna odluka izričito se temelji na članku 23. [Uredbe o primjeni].

35 Odlukama od 26. veljače 2007. nadležni odbor CPVO-a za odlučivanje o prigovorima na dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljne sorte Zajednice dodijelio je traženo oplemenjivačko pravo na sortu kandidata (u daljnjem tekstu: odluka o dodjeljivanju oplemenjivačkog prava) i odbio prigovore (u daljnjem tekstu: odluke o odbijanju prigovora). Konkretno, odlučio je da je ‚zbog tehničkih razloga' opravdano uzeti u obzir sporno dodatno svojstvo, unatoč tomu što ono nije bilo navedeno u važećim protokolima na dan podnošenja zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava.

36 Dana 11. travnja 2007. svaki od intervenijenata podnio je žalbu žalbenom vijeću CPVO-a [(u daljnjem tekstu: žalbeno vijeće)], u skladu s člancima 67. do 72. [Osnovne uredbe], protiv odluka o dodjeljivanju oplemenjivačkog prava i odbijanju prigovora.

37 Odlukom od 21. studenoga 2007. u spojenim predmetima A 003/2007 i A 004/2007 žalbeno vijeće prihvatilo je te žalbe, poništilo odluke o dodjeljivanju oplemenjivačkog prava i odbijanju prigovora te odbilo zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava, izjasnivši se samo o prvom od dvaju razloga navedenih u točki 33. ove presude […].

38 Povodom tužbe za poništenje koju je Schniga podnijela Općem sudu, odluka žalbenog vijeća od 21. studenoga 2007. poništena je presudom od 13. rujna 2010., Schniga/CPVO – Elaris i Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer) (T-135/08, […] EU:T:2010:397). Žalba podnesena protiv navedene presude odbijena je presudom od 19. prosinca 2012., Brookfield New Zealand i Elaris/CPVO i Schniga (C-534/10 P, […] EU:C:2012:813).

39 Žalbeno vijeće stoga je ponovno ispitalo žalbe koje su podnijeli intervenijenti, s obzirom na drugi razlog naveden u točki 33. ove presude kojim se CPVO-u prigovara da je dodijelio oplemenjivačko pravo na sortu koja nije različita. [Spornim] […] odlukama […] ponovno je poništio odluke o dodjeljivanju oplemenjivačkog prava i odbijanju prigovora te odbio zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava.

40 S jedne strane, temeljeći se na članku 56. stavku 2. [Osnovne uredbe] i na člancima 22. i 23. [Uredbe o primjeni], žalbeno je vijeće u biti odlučilo:

— da su važeći protokol i smjernice za ispitivanje za potrebe tehničkog ispitivanja u svakom trenutku bili Protokol UPOV TG/14/8 […] i Protokol CPVO TP/14/1 […] (točka 19. [spornih] odluka);

— da u navedenim protokolima nije navedeno sporno dodatno svojstvo;

— da ni u tehničkom upitniku ni tijekom razdoblja ispitivanja Schniga nije podnijela zahtjev za uzimanje u obzir spornog dodatnog svojstva na temelju točke III.6 Protokola CPVO TP/14/1 (točka 21. [spornih] odluka);

— da se sporno dodatno svojstvo ne navodi u BSA-ovu dopisu CPVO-u od 18. siječnja 2005. i da on CPVO-u nije uputio nikakav zahtjev u tom pogledu, s obzirom na to da se ono prvi put spominje u konačnom izvješću o ispitivanju, a zatim u odluci predsjednika CPVO-a od 14. prosinca 2006. kojom se odobrava njegova uporaba (točka 22. [spornih] odluka);

— da u tim okolnostima to što je BSA za potrebe tehničkog ispitivanja uzeo u obzir dodatno svojstvo koje nije predviđeno tada važećim Protokolom CPVO TP/14/1 čini povredu točke III.3 tog protokola (točka 25. [spornih] odluka);

— da je odluka predsjednika CPVO-a od 14. prosinca 2006., kojom je odobrena retroaktivna primjena navedenog dodatnog svojstva u okviru tehničkog ispitivanja, sadržavala temeljnu pogrešku jer je bila donesena približno 12 mjeseci nakon konačnog izvješća i nije se mogla opravdati s obzirom na članak 22. stavak 2. [Uredbe o primjeni] (točka 26. [spornih] odluka).

41 U točki 27. [spornih] odluka žalbeno se vijeće u tom smislu pozvalo na svoju odluku od 8. listopada 2009. u predmetu A 010/2008 (JEWEL), u skladu s kojom uporaba dodatnog svojstva zahtijeva prethodnu suglasnost predsjednika CPVO-a radi pravne sigurnosti, objektivnosti pri obradi zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava i predvidljivosti ponašanja uključenih strana.

42 S druge strane, žalbeno vijeće u točkama 28. i 29. [spornih] odluka zaključilo je da je tehničko ispitivanje u odnosu na sporno dodatno svojstvo bilo suvišno i u svakom slučaju nezakonito jer se odvijalo u razdoblju od samo jedne godine, to jest [godine] 2005., kao što je to BSA potvrdio, iako su sva druga svojstva bila ispitivana tijekom dvaju uzastopnih uzgojnih ciklusa 2004. i 2005. Prema njegovu mišljenju, to je očita povreda protokola i smjernica koji se primjenjuju u konkretnom slučaju, osobito protokola UPOV TG/1/3 i UPOV TG/14/8, koji za sorte jabuka zahtijevaju da se ispitivanje odnosi barem na dva uzgojna ciklusa kako bi se utvrdila ujednačenost i postojanost.

43 Posljedično, žalbeno vijeće u točkama 30. i 31. [spornih] odluka zaključilo je da se sorta kandidat zakonito nije mogla smatrati različitom od referentne sorte.”

Postupci pred Općim sudom i pobijana presuda

28 Dvama zahtjevima podnesenima tajništvu Općeg suda 10. veljače 2014. Schniga je podnijela tužbe za poništenje spornih odluka.

29 U prilog osnovanosti svojih tužbi Schniga je istaknula samo jedan tužbeni razlog, koji je podijeljen na dva dijela, prvi dio temelji se na tome da je, suprotno zaključku žalbenog vijeća, CPVO mogao temeljiti odluku na spornom dodatnom svojstvu u okviru tehničkog ispitivanja, a drugi se temelji na tome da je žalbeno vijeće pogrešno ocijenilo da su rezultati ispitivanja nezakoniti samo zbog toga što se ono u pogledu spornog dodatnog svojstva odnosilo samo na jedan uzgojni ciklus, protivno primjenjivim smjernicama.

30 Opći sud pobijanom presudom odbio je tužbu.

31 Kad je riječ o prvom dijelu jedinog tužbenog razloga, Opći sud najprije je u točki 76. pobijane presude presudio da se na zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za sortu kandidata primjenjuju postupovne odredbe Protokola CPVO TP/14/1. Zatim je u točki 80. te presude potvrdio nadređenost protokola koje donosi CPVO u odnosu na one koje donosi UPOV.

32 Opći je sud, među ostalim, u točkama 81. i 82. pobijane presude podsjetio da CPVO ima široku diskrecijsku ovlast za potrebe provođenja tehničkog ispitivanja sorte i da, konkretno, Uredba o primjeni predsjedniku CPVO-a daje ovlast unošenja novih svojstava i njihovih izričaja za sortu, dok Upravno vijeće donosi smjernice. U točki 83. te presude u biti je dodao da je ta diskrecijska ovlast ograničena protokolima i smjernicama za ispitivanje koje donosi Upravno vijeće i koji su u odnosu na njega obvezujući.

33 Opći sud naposljetku je u točki 86. pobijane presude zaključio da predsjednik CPVO-a prilikom tehničkog ispitivanja sorte nije ovlašten odobriti uzimanje u obzir svojstva koje nije predviđeno Protokolom CPVO TP/14/1 i slijedom toga odbio je prvi dio jedinog tužbenog razloga.

34 Kad je riječ o drugom dijelu jedinog tužbenog razloga, Opći sud odbio ga je kao bespredmetan nakon što je naveo da razlog koji je istaknulo žalbeno vijeće u spornim odlukama, to jest da se CPVO nije mogao pravilno temeljiti na spornom dodatnom svojstvu u okviru tehničkog ispitivanja sorte kandidata, nije nezakonit i da je dovoljan za zakonito opravdanje tih odluka. Međutim, Opći sud naglasio je da se to tehničko ispitivanje odvijalo u razdoblju od samo jedne godine, to jest 2005., što čini očitu povredu Protokola CPVO TP/14/1 kao i Protokola UPOV TG/1/3, tako da tužbu u svakom slučaju valja odbiti.

Zahtjevi stranaka

35 Schniga od Suda zahtijeva da:

— ukine pobijanu presudu i

— naloži CPVO-u i intervenijentima snošenje troškova.

36 CPVO od Suda zahtijeva da:

— prihvati žalbu i

— naloži da svaka stranka snosi vlastite troškove.

37 Brookfield New Zealand i Elaris od Suda zahtijevaju da:

— odbije žalbu i

— naloži društvu Schniga snošenje troškova.

O žalbi

Argumentacija stranaka

38 Žalba koju je podnijela Schniga temelji se na tome da su pobijanom presudom povrijeđeni članci 7. i 56. Osnovne uredbe u vezi s člancima 22. i 23. Uredbe o primjeni.

39 U prvom prigovoru Schniga, koju u biti podupire CPVO, ističe da je Opći sud pogrešno smatrao da protokoli i smjernice u području dodjeljivanja oplemenjivačkog prava na biljne sorte imaju obvezujuću snagu u odnosu na CPVO.

40 Brookfield New Zealand i Elaris smatraju da Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava odlučivši da su postupovna pravila CPVO-a koja si on sam nameće nužno obvezujuća i imaju prednost pred onima UPOV-a. Obvezujuća narav pravila postupanja koje si upravno tijelo samo nameće još je važnija kada ono raspolaže širokim diskrecijskim ovlastima.

41 U drugom prigovoru Schniga, s jedne strane, ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je smatrao da je Protokol CPVO/TP/14/1 primjenjiv na zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava koji je podnesen prije njegova stupanja na snagu.

42 Kad je, s druge strane, riječ o ovlasti predsjednika CPVO-a da unese novo svojstvo za neku sortu, Schniga tvrdi da ni odredbe Osnovne uredbe ni odredbe Uredbe o primjeni nisu prepreka takvom unošenju nakon završetka provođenja tehničkog ispitivanja.

43 Tako je na temelju članka 23. stavka 1. Uredbe o primjeni predsjednik CPVO-a ovlašten uzeti u obzir svako razlikovno svojstvo ispitivane sorte, čak i ako ono nije navedeno u zahtjevu za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava.

44 Prema mišljenju društava Brookfield New Zealand i Elaris, odlučujući trenutak koji određuje postupovni okvir koji se primjenjuje na zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice nije datum podnošenja zahtjeva, nego trenutak kada se stvarno pristupilo tehničkom ispitivanju. Dakle, radi osiguranja pravne sigurnosti, ispitivanje RUP ne može uzeti u obzir razlikovna svojstva koja su podnesena nakon tehničkog ispitivanja.

Ocjena Suda

45 Najprije valja ispitati drugi prigovor jedinog žalbenog razloga, konkretnije, argument koji se temelji na tome da je Opći sud u točkama 87. do 93. pobijane presude pogrešno smatrao da predsjednik CPVO-a nije bio ovlašten unijeti sporno dodatno svojstvo za sortu kandidata.

46 Uvodno, važno je najprije podsjetiti da je CPVO-ova zadaća obilježena znanstvenom i tehničkom složenošću uvjeta ispitivanja zahtjevâ za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice, tako da mu valja priznati široku diskrecijsku ovlast u izvršavanju njegovih funkcija (vidjeti u tom smislu presudu od 19. prosinca 2012., Brookfield New Zealand i Elaris/CPVO i Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, t. 50.). Ta se široka diskrecijska ovlast osobito odnosi na različitost neke sorte u smislu članka 7. stavka 1. Osnovne uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 15. travnja 2010., Schräder/CPVO, C-38/09 P, EU:C:2010:196, t. 77.).

47 Kao drugo, na CPVO se, kao tijelo Europske unije, primjenjuje načelo dobre uprave, u skladu s kojim je na njemu da pažljivo i nepristrano ispita sve relevantne elemente zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice i da objedini sve činjenične i pravne elemente koji su potrebni za izvršavanje njegove diskrecijske ovlasti. On, među ostalim, mora osigurati dobro odvijanje i djelotvornost postupaka koje provodi (presuda od 19. prosinca 2012., Brookfield New Zealand i Elaris/CPVO i Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, t. 51.).

48 To je kontekst u kojem valja ocijeniti je li Opći sud pogrešno protumačio odredbe Osnovne uredbe i Uredbe o primjeni koje se odnose na ovlasti predsjednika CPVO-a, kao što to tvrde Schniga i CPVO.

49 U skladu s člankom 56. stavkom 2. Osnovne uredbe, vođenje bilo kojeg tehničkog ispitivanja mora biti u skladu sa smjernicama za ispitivanje koje donosi Upravno vijeće i sa svim uputama koje daje CPVO.

50 S tim u vezi, najprije, na temelju članka 22. stavka 1. Uredbe o primjeni, Upravno vijeće na prijedlog predsjednika CPVO-a donosi odluku o smjernicama. Članak 22. stavak 2. te uredbe predviđa da, ako navedeno vijeće ne donese te smjernice, predsjednik CPVO-a može o tome donijeti privremenu odluku.

51 Nadalje, prema članku 23. stavku 1. Uredbe o primjeni, kada Upravno vijeće donosi odluku o smjernicama o ispitivanju, ona će sadržavati i ovlaštenje prema kojem predsjednik CPVO-a može unijeti i nova svojstva sorte i njezine izričaje.

52 Posljedično, čak i pod pretpostavkom da je Protokol CPVO TP/14/1 bio primjenjiv na sporni postupak, predsjednik CPVO-a u svakom je slučaju bio ovlašten unijeti novo svojstvo, u ovom slučaju „širinu okomitih linija”, za tehničko ispitivanje sorte kandidata.

53 Samo takvim tumačenjem ovlasti predsjednika CPVO-a, kako proizlaze, među ostalim, iz članka 23. Uredbe o primjeni, mogu se uzeti u obzir osobitosti predmeta i postupka dodjeljivanja oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice.

54 Naime, kao što je to u biti istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 97. svojeg mišljenja, ocjena svojstava biljne vrste nužno je povezana s određenim stupnjem slučajnosti zbog same naravi predmeta na koji se tehničko ispitivanje odnosi, to jest biljne sorte, kao i trajanje koje se zahtijeva za takvo ispitivanje.

55 U tim okolnostima, samo fleksibilnost koju omogućuje ovlast priznata predsjedniku CPVO-a na temelju članka 23. stavka 1. Uredbe o primjeni da unese nova svojstva za sortu može jamčiti objektivnost postupka dodjeljivanja oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice. Tako se zahtjev za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice ne može odbiti samo zbog toga što svojstvo sorte koja se ispituje, utvrđeno prilikom tehničkog ispitivanja i koje je odlučujuće da se ocijeni njezina različitost u odnosu na druge sorte, nije navedeno u tehničkom upitniku koji je ispunio podnositelj zahtjeva ni u relevantnim smjernicama i protokolima.

56 S tim u vezi, imajući u vidu široku diskrecijsku ovlast koja se priznaje CPVO-u, važno je podsjetiti da on može uzeti u obzir, ako to ocijeni potrebnim, činjenice i dokaze koje su stranke nepravodobno istaknule ili podnijele (vidjeti u tom smislu presudu od 19. prosinca 2012., Brookfield New Zealand i Elaris/CPVO i Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, t. 50.).

57 Takva mu se ovlast mora moći priznati *a fortiori* kada su, kao u predmetnom slučaju, relevantni elementi za ispitivanje različitosti sorte utvrđeni tijekom objektivnog postupka koji čini tehničko ispitivanje što ga je naložio CPVO, a proveo nacionalni ured za ispitivanje.

58 Nadalje, takvo shvaćanje ovlasti predsjednika CPVO-a potkrijepljeno je Protokolom UPOV TG/1/3, u čijoj se točki 4.2.3 navodi da svojstva navedena u smjernicama za ispitivanje nisu iscrpna i da se u njih mogu unijeti i druga svojstva ako se to pokaže korisnim.

59 Osim toga, budući da su ovlasti predsjednika CPVO-a utvrđene Osnovnom uredbom i Uredbom o primjeni, ni cilj ni učinak smjernica i protokola CPVO-a koje donosi Upravno vijeće ne mogu biti ograničavanje tih ovlasti.

60 Zbog toga postupak predviđen u točki III.6 Protokola CPVO TP/14/1, koji Opći sud navodi u točki 93. pobijane presude, a koji se odnosi na slučajeve u kojima unošenje novog svojstva traži podnositelj zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice, ne može spriječiti predsjednika CPVO-a da po službenoj dužnosti unese novo svojstvo u okviru tehničkog ispitivanja neke sorte.

61 Kad je riječ o trenutku u kojom predsjednik CPVO-a može izvršavati ovlast koju ima na temelju članka 23. stavka 1. Uredbe o primjeni, ni odredbama te uredbe ni onima Osnovne uredbe ne protivi se to da se novo svojstvo unese nakon završetka tehničkog ispitivanja, ako je ono utvrđeno prilikom tog ispitivanja.

62 Tako se, s jedne strane, na temelju točaka 6.2 i 7.2 Protokola UPOV TG/1/3, koje Opći sud navodi u točki 77. pobijane presude, relevantna svojstva za potrebe ispitivanja kriterija RUP određuju upućivanjem na opis sorte sastavljen na „datum odobrenja oplemenjivačkog prava na tu sortu” koje je traženo, a ne upućivanjem na opis sorte sastavljen na datum podnošenja zahtjeva.

63 Zbog toga tehnički opis sorte kandidata – koji zahtijevaju članak 50. stavak 1. točka (f) Osnovne uredbe i članak 19. stavak 2. točka (c) Uredbe o primjeni – može u odnosu na predsjednika CPVO-a, kada izvršava ovlasti koje ima na temelju članka 23. stavka 1. Osnovne uredbe, imati samo indikativnu vrijednost.

64 S druge strane, takvo rješenje nije nespojivo s načelom pravne sigurnosti.

65 Naime, iako treća osoba čija je zaštićena sorta poslužila kao referentna sorta u cilju tehničkog ispitivanja može podnijeti prigovore na dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice, cilj tih prigovora, u skladu s člankom 59. stavkom 3. točkom (a) Osnovne uredbe, mora biti da se dokaže da kriteriji RUP nisu ispunjeni.

66 Prema tome, činjenica da predsjednik CPVO-a unosi novo svojstvo čije je postojanje utvrđeno tek prilikom tehničkog ispitivanje sorte ne može kao takva činiti povredu načela pravne sigurnosti u odnosu na treću osobu čija je zaštićena sorta poslužila kao referentna sorta u cilju tog ispitivanja. Naime, ona se ne može pozivati na legitimna očekivanja u pogledu opsega tog ispitivanja i naravi ispitanih razlikovnih svojstava.

67 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava presudivši da članak 23. stavak 1. Uredbe o primjeni ne daje predsjedniku CPVO-a ovlast da nakon završetka tehničkog ispitivanja neke sorte unese novo svojstvo za tu sortu kada ono nije bilo navedeno ni u tehničkom upitniku ni u primjenjivim smjernicama i protokolima.

68 Stoga valja prihvatiti Schnigin argument i, bez potrebe za analizom drugih prigovora u žalbi, ukinuti pobijanu presudu u dijelu u kojem je njome potvrđeno poništenje žalbenog vijeća odluke CPVO-a zbog toga što je predsjednik CPVO-a unio razlikovno svojstvo „širina okomitih linija”.

Tužbe pred Općim sudom

69 U skladu s člankom 61. stavkom 1. drugom rečenicom Statuta Suda Europske unije, ako je žalba osnovana, Sud nakon ukidanja odluke Općeg suda može konačno odlučiti o sporu, ako stanje postupka to dopušta.

70 U ovom slučaju Sud smatra da se o tužbama koje je podnijela Schniga radi poništenja spornih odluka može odlučiti i da stoga o njima treba konačno odlučiti.

71 S tim u vezi, okolnost da je Opći sud na drugi dio jedinog Schnigina tužbenog razloga u točkama 103. i 104. pobijane presude odgovorio samo podredno nije odlučujuća, s obzirom na to da su stranke imale mogućnost da pred tim sudom i pred Sudom detaljno iznesu svoje argumente u vezi s tim drugim dijelom.

72 S obzirom na navedeno, najprije valja prihvatiti prvi dio jedinog tužbenog razloga koji je tužitelj istaknuo u prilog svojoj tužbi, zbog razloga navedenih u točkama 46. do 68. ove presude.

73 Kad je, zatim, riječ o drugom dijelu jedinog tužbenog razloga, žalbeno vijeće poništilo je odluku o dodjeljivanju oplemenjivačkog prava i odluku o odbijanju prigovora zbog toga što se tehničko ispitivanje u odnosu na dodatno sporno svojstvo odvijalo tijekom samo jedne godine, to jest 2005., a ne tijekom dvaju uzastopnih uzgojnih ciklusa.

74 Schniga i CPVO ističu da je zapravo BSA sam utvrdio da je sporno dodatno svojstvo ispitano nakon 2005., to jest tijekom 2006. i 2007. U svakom slučaju, suočeno s pogreškom postupovne naravi koja se mogla ispraviti, žalbeno vijeće moralo je predmet proslijediti nadležnim tijelima CPVO-a kako bi donijela potrebne mjere.

75 Brookfield New Zealand i Elaris tvrde da Schniga ni u kojem dijelu postupka nije zahtijevala ispravak utvrđene nepravilnosti.

76 S tim u vezi, važno je podsjetiti da je odlukom od 14. prosinca 2006. predsjednik CPVO-a odobrio uporabu spornog dodatnog svojstva s ciljem da se utvrdi različitost između sorte kandidata i referentne sorte i da je odlukom od 26. veljače 2007. CPVO dodijelio Schnigi oplemenjivačko pravo Zajednice na sortu kandidata.

77 Dakle, nije sporno da je na datum na koji su donesene odluka o dodjeljivanju oplemenjivačkog prava i odluka o odbijanju prigovora, odnosno 26. veljače 2007., CPVO raspolagao samo konačnim izvješćem o ispitivanju koji je donio BSA 19. prosinca 2005. i koji je izmijenjen 9. veljače 2006., a u kojem je bilo navedeno da je to svojstvo utvrđeno tijekom jednog uzgojnog ciklusa u 2005. Tek je 8. kolovoza 2008. BSA obavijestio CPVO da je to svojstvo također utvrđeno u uzgojnim ciklusima u 2006. i 2007.

78 Stoga je Schnigi dodijeljeno oplemenjivačko pravo Zajednice a da CPVO nije raspolagao elementima kojima je utvrđeno da je sporno dodatno svojstvo bilo ispitano tijekom dvaju uzgojnih ciklusa, čime su povrijeđeni i Protokol CPVO TP/14/1 i Protokol UPOV TG/1/3.

79 S tim u vezi, široka diskrecijska ovlast kojom raspolaže u izvršavanju svojih dužnosti, navedena u točki 46. ove presude, ne može CPVO-u omogućiti da zaobiđe tehnička pravila kojima je ograničeno odvijanje tehničkih ispitivanja a da ne prekrši dužnost dobre uprave kao i obvezu pažnje i nepristranosti koje ima. Nadalje, obvezujuća narav tih pravila, uključujući i za CPVO, potvrđena je u članku 56. stavku 2. Osnovne uredbe, koji zahtijeva da se tehnička ispitivanja vode u skladu s njima.

80 Stoga je žalbeno vijeće pravilno zaključilo da je CPVO dodijelio oplemenjivačko pravo na sortu kandidata na temelju nezakonita tehničkog ispitivanja.

81 Iz toga slijedi da drugi dio jedinog tužbenog razloga iz prvostupanjskog postupka nije osnovan.

82 Stoga bi sporne odluke trebalo potvrditi.

83 Međutim, na temelju članka 72. Osnovne uredbe, žalbeno vijeće ili može izvršavati sve ovlasti u nadležnosti CPVO-a ili može proslijediti predmet nadležnom tijelu CPVO-a na daljnje postupanje.

84 Iako je točno da žalbeno vijeće ima široku diskrecijsku ovlast u pogledu mogućnosti da samo odluči o zahtjevu ili da proslijedi predmet nadležnom tijelu CPVO-a, ipak ostaje činjenica da, kada ono odluči izvršavati ovlasti CPVO-a, mora pažljivo i nepristrano ispitati sve relevantne okolnosti zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava i objediniti sve činjenične i pravne elemente potrebne za izvršavanje svoje diskrecijske ovlasti, kao što je to navedeno u točki 47. ove presude.

85 Međutim, žalbeno je vijeće izvršavajući ovlasti CPVO-a smatralo da se ne može dodijeliti traženo oplemenjivačko pravo Zajednice na sortu kandidata, iako nije moglo sa sigurnošću znati da svojstvo „širina okomitih linija” nije bilo reproduktivno u dvama uzgojnim ciklusima.

86 S obzirom, s jedne strane, na činjenicu da se pogreška zbog koje je žalbeno vijeće poništilo odluku o dodjeljivanju oplemenjivačkog prava i odluku o odbijanju prigovora nije mogla pripisati podnositelju zahtjeva i, s druge strane, na to da ta nepravilnost u svakom slučaju sama po sebi ne uvjetuje osnovanost zahtjeva za dodjeljivanje oplemenjivačkog prava, prosljeđivanje nadležnom tijelu CPVO-a na nastavak tehničkog ispitivanja kako bi se osiguralo da sporno dodatno svojstvo ispunjava zahtjev reproduktivnosti omogućilo bi CPVO-u da raspolaže svim relevantnim elementima za ocjenu valjanosti dodjeljivanja oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za sortu kandidata te bi bolje zajamčilo prava podnositelja zahtjeva.

87 Okolnost da Schniga nije tražila takav ispravak ne može se korisno istaknuti kako bi se opravdalo to što žalbeno vijeće nije proslijedilo predmet nadležnom tijelu CPVO-a na daljnje postupanje jer se od podnositelja zahtjeva za oplemenjivačko pravo Zajednice kojemu je takvo pravo dodijeljeno ne može zahtijevati da sa svoje strane dovodi u pitanje valjanost istog prava koje mu je bilo priznato.

88 Stoga sporne odluke valja poništiti jer je njima žalbeno vijeće, s jedne strane, smatralo da članak 23. stavak 1. Uredbe o primjeni ne daje predsjedniku CPVO-a ovlast da nakon završetka tehničkog postupka unese novo svojstvo za tu sortu kada ono nije navedeno ni u tehničkom upitniku zahtjeva ni u primjenjivim smjernicama i protokolima i, s druge strane, poništilo odluku o dodjeljivanju oplemenjivačkog prava i odluku o odbijanju prigovora a da prethodno nije proslijedilo predmet nadležnom tijelu CPVO-a kako bi raspolagalo svim relevantnim elementima za ocjenu valjanosti dodijeljenog oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice.

Troškovi

89 U skladu s člankom 184. stavkom 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana ili kad je osnovana i Sud sâm konačno odluči o sporu, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Naposljetku, članak 140. stavak 3. Poslovnika Suda, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. također primjenjuje na žalbeni postupak, propisuje, među ostalim, da Sud može odlučiti da intervenijent koji nije država članica ili institucija snosi vlastite troškove.

90 U ovom slučaju, budući da je Schniga zahtijevala da CPVO snosi troškove, a on nije uspio u postupku, valja mu, osim vlastitih troškova, naložiti snošenje troškova društva Schniga, u mjeri u kojoj je do spora došlo zbog pogreške koja mu se može pripisati. Nadalje, valja odlučiti da će Brookfield New Zealand i Elaris snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenoga, Sud (peto vijeće) proglašava i presuđuje:

1. **Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 10. rujna 2015., Schniga/CPVO – Brookfield New Zealand i Elaris (Gala Schnitzer) (T-91/14 i T-92/14, neobjavljena, EU:T:2015:624).**

2. **Poništavaju se odluke žalbenog vijeća Ureda Zajednice za biljnu raznolikost (CPVO) od 20. rujna 2013. koje se odnose na dodjeljivanje oplemenjivačkog prava na biljnu sortu Zajednice za sortu jabuke Gala Schnitzer (predmeti A 003/2007 i A 004/2007).**

3. **Ured Zajednice za biljnu raznolikost snosi vlastite troškove kao i troškove društva Schniga GmbH.**

4. **Društva Brookfield New Zealand Ltd i Elaris SNC snosit će vlastite troškove.**

Potpisi